

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7C/129/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614206175
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sláviková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2614206175.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Vierou Slávikovou v právnej veci navrhovateľky: P. U. H., nar. XX.X.XXXX, bytom X., M. XXX/X, štátna občianka SR, právne zastúpená: Martin Džačovský s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Senica, Hviezdoslavova 315, proti odporcovi: P. U. H., nar. XX.X.XXXX, bytom X., M. XXX/X, štátny občan SR, o určenie výživného pre manželku, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľke P. U. H., nar. XX.X.XXXX v sume po 100 € mesačne s účinnosťou od 2.7.2014 do 5.5.2015.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Nedoplatok odporcu na zročnom výživnom za čas od 2.7.2014 do 5.5.2015 v sume 1012,90 € je odporca povinný navrhovateľke zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania v sume 144 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným prostredníctvom právneho zástupcu na Okresnom súde Senica dňa 2.7.2014 domáhala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľke, ako jeho manželke, mesačne sumou 500,- €. Svoj návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorila manželstvo dňa 10.8.2013. Od začiatku júna 2014 navrhovateľka a odporca hospodária oddelene a navrhovateľka sa presťahovala k svojej matke. Navrhovateľka uviedla, že je tehotná, práceneschopná a podľa vyjadrenia ošetrojúcej lekárky práceneschopná bude až do pôrodu. S tehotenstvom má spojené zvýšené náklady na lieky a vitamíny, pričom jej príjem sa z dôvodu práceneschopnosti znížil. Odporca má výrazne vyššiu životnú úroveň, v mesiaci jún 2014 vybral z bankového účtu všetky finančné prostriedky a nechal navrhovateľku bez finančných prostriedkov. Čistý príjem odporcu je asi 2 000,- € a príjem navrhovateľky počas práceneschopnosti asi 385,- €.

Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/129/2014 - 59 zo dňa 16.6.2015, určil vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľke v sume 100 € mesačne s účinnosťou od 2.7.2014 do 5.5.2015 a vo zvyšku návrh zamietol. Nedoplatok odporcu na zročnom výživnom za čas od 2.7.2014 do 5.5.2015 v sume 1.012,90 € uložil odporcovi zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tiež zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku z predmetu konania v sume 72 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku

a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Odvolanie proti tomuto rozsudku v lehote podala navrhovateľka, a to v jeho zamietajúcej časti. Odvolací Krajský súd v Trnave rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o trovách konania, včítane závislého výroku o poplatkovej povinnosti odporcu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Pretože odporca odvolanie proti tomuto rozsudku nepodal a navrhovateľka ho napadla len v jeho zamietajúcej časti, čomu odvolací súd vyhovel, tak rozsudok tunajšieho súdu č.k. 7C/129/2014 - 59 zo dňa 16.6.2015 v časti, v ktorej bolo návrhu vyhovené, t.j. v časti určenia výživného v sume po 100 € mesačne s účinnosťou od 2.7.2014 do 5.5.2015 a v časti určenia nedoplatku na zročnom výživnom za čas od 2.7.2014 do 5.5.2015 v sume 1.012,90 € tak nadobudol právoplatnosť dňa 6.8.2015. Súd doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Odporca vo svojich písomných vyjadreniach zo dňa 31.7.2014 a pri svojom výsluchu uviedol, že navrhovateľka je zdravá žena, ktorá je zamestnaná a má pravidelný príjem. Zo začiatku tehotenstva mala problémy, ale potom sa jej stav upravil. Podľa odporcu mohla navrhovateľka vykonávať prácu, keďže zamestnávateľ je povinný tehotnú ženu preložiť počas tehotenstva na práce, ktoré neohrozujú jej zdravotný stav. Takisto nie je ani problém s cestovaním zo X. do X., kde navrhovateľka pracuje. Ak by išlo o rizikovú graviditu, tak je navrhovateľka v prísnom kludovom režime doma alebo by bola hospitalizovaná. Práceschopnosť navrhovateľky je prepracovaný kalkul a prostredníctvom rizikovej gravidity sa navrhovateľka snaží získať čo najviac peňazí od odporcu. Pred uzavretím manželstva mala navrhovateľka plat 480 až 520,- € a mesačne sumou 150,- € podporovala svoju matku. Odporca s návrhom nesúhlasil, pretože ak by mal prispievať navrhovateľke na výživu žiadanou sumou 500,- € mesačne, tak by mala príjem vyšší ako je sama schopná zarobiť. Zámky na byte vymenil odporca až potom čo sa navrhovateľka odsťahovala. Dňa 22.6.2014 mala prísť navrhovateľka do jeho bytu s tým, že odporcu zničí a z obavy o svoju bezpečnosť vymenil zámku na byte. Z bytu si navrhovateľka odniesla všetky veci, ktoré kupovali počas manželstva. Deň pred odsťahovaním, dňa 20.6.2014, mala navrhovateľka vybrať na pošte preplatok za nájom vo výške asi 240,- € a kúpila si nábytok za sumu 425,- €, ktorého cenu uhradila z účtu odporcu a drobnosti vo výške 77,- €. Platby na chod domácnosti sa z 90 % financovali z účtu odporcu. Z účtu navrhovateľky sa neplatilo nič. Byt odporca kúpil pred uzavretím manželstva, pričom navrhovateľka potom požadovala, aby na ňu polovicu bytu prepísal. Príjem odporcu je cca 2 000,- € mesačne v čistom a ak by mal navrhovateľke platiť výživné podľa jej návrhu, tak by mu neostalo nič, keďže jeho výdavky sú mesačne 1400 až 1600 €. Odporca podal návrh na rozvod manželstva, keďže sa v manželstve necítil slobodne. Navrhovateľka ho stále tlačí do niečoho, čo nechce. Lepšie sa cítil mimo spoločnej domácnosti. Vysoký plat má odporca vďaka službám v Nemocnici X., kde pracuje ako primár na Pediatrickom oddelení. Skoro každý víkend je aspoň jeden deň v práci a vykonáva tzv. príslužbu na byte, čo znamená, že je v neustálej pohotovosti a kedykoľvek ho slúžiaci kolega môže odvolať do práce. Ak by toľko neslúžil a nemal také množstvo nadčasov, tak by jeho zárobok bol asi 1200 € mesačne. Zo spoločnosti CEO Institut mal príjem asi 120 až 140 € za rok. Občas zastupuje P. O. Q. X. na pohotovosti za čo dostane asi 100 € mesačne a v X. asi 10 - 20 € mesačne. Ide o náhodné príjmy, keď sa P. O. nestihne vrátiť z F., tak vtedy ho zastúpi v Š.. Zastupuje takisto ďalších lekárov, čo mesačne predstavuje 250 až 300 €.

Mesačné výdavky odporcu predstavuje hypotéka - 378,45 €, nájom - 190 €, elektrina - 28,48 €, TV a internet - 36 €, mobilný telefón - 80 €, životné poistenie - 70 €, sporenie do sporiaceho fondu - 200 €, úver v Slovenskej sporiteľni - 170 €, úver v Prima banke - 38,72 €, pohonné hmoty - 100 €, splátky kreditných kariet vo výške asi 200 € (podľa výpisu zo dňa 31.8.2014 bola splátka na úhradu karty VÚB, a.s. - 115,72 €, výpisu za obdobie 1.7.2014 - 31.7.2014 - karta Home Credit - 64,77 €, za obdobie júl 2014 karta Cetelem - 100 €). Od roku 2011 mesačne splácal od 50 - 80 € za kartu navrhovateľky, keďže z nej opakovane vyberala a odporca nestíhal splácať jej výbery. V roku 2012 zaplatil navrhovateľke 900 € ako zápisné na vysokoškolské štúdium. Vo februári 2014 mal odporca uhradiť poplatok 300 € za opakovanie ročníka vysokoškolského štúdia navrhovateľkou.

V doplnenom dokazovaní výsluchom odporcu súd zistil, že príjmy a výdavky odporcu sa nezmenili, odporca výživné manželky zatiaľ nezaplatil žiadne. Platí jej príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume po 100 € mesačne podľa právoplatného rozsudku OS Senica č.k. 5C/377/2015. Pre spoločnosť MEDA DVA, s.r.o., ktorá spoločnosť patrí P. O.Š., začal pracovať až po rozvode manželstva s navrhovateľkou. Na argumentáciu navrhovateľky ohľadne dovolení uviedol, že počas manželstva na dovolenke boli v roku 2013 v Paríži, pričom pobyt dostali ako svadobný dar 500 € od rodičov navrhovateľky. Ostatné výdavky si hradili už sami a minuli asi 1000 €. V tom istom roku boli ešte na dovolenke v Ždiari a na žiadnej inej dovolenke už neboli.

Právny zástupca navrhovateľky pri svojom výsluchu uviedol, že po slovných útokoch odporcu bola navrhovateľka nútená sa zo spoločnej domácnosti odsťahovať k svojej matke. Po jej odchode mal odporca vymeniť zámky na byte, čo je v rozpore so zákonom o rodine a dobrými mravmi a zablokovať všetky prístupy k účtom v dôsledku čoho navrhovateľka zostala po dobu asi 3 týždňov bez príjmu a bez pomoci svojej matky by nemala z čoho žiť. V čase podania návrhu bola navrhovateľka tehotná a jej jediným zdrojom príjmu bola dávka zo Sociálnej poisťovne. S tehotenstvom mala navrhovateľka zvýšené náklady a takisto mala zvýšené náklady s prípravou na narodenie dieťaťa, ktoré predstavujú asi 1 000 €. Polovicu všetkých výdavkov odporcu predstavujú náklady na jeho súkromný a osobný majetok, nejde o vklady do BSM a ide o sumu asi 700 € mesačne, čo predstavuje splátku úverov v Prima banke, Quatro, Cetelem a sporenie.

Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 17.9.2014 za mesiac jún 2014 boli navrhovateľke vyplatené dávky vo výške 221,50 € a v mesiacoch júl a august 2014 dávky vo výške 429 € mesačne.

Podľa potvrdenia o príjme navrhovateľky vystaveného Fakultnou nemocnicou s poliklinikou X., a.s. dňa 17.9.2014 vyplýva, že celkový príjem navrhovateľky od septembra 2013 do augusta 2014 bol priemerne vo výške 415,98 € a od 18.2.2014 do 24.2.2014 a od 5.6.2014 bola navrhovateľka práceneschopná.

Navrhovateľka pri svojom výsluchu uviedla, že peniaze potrebuje pre seba a pre dieťa. Navrhovateľka spláca mesačne úver vo výške 82,45 € na auto. Ďalšie výdavky navrhovateľky predstavuje údržba auta - 25 € (výmena oleja, prezutie pneumatík), elektrina - 15 €, internet - 15 €, pôžička - 70 € (na pojednávaní dňa 16.6.2015 upresnená suma 86 €), potraviny - 170 €, doplnky výživy - 20 €, kozmetika, hygienické potreby - 25 €, čistiace potreby - 10 €, oblečenie v dôsledku tehotenstva - 70 €, náklady na cestovné k lekárom - 50 €, prijatie k lekárovi - 100 €, náklady na návštevu u lekára - 60 €, výživa pre psa - 20 € a ďalšie výdaje na voľnočasové aktivity a prípravu podmienok pre dieťa. V čase, keď mohla pracovať, tak zarábala asi 540,- € v čistom. Zo spoločnej domácnosti sa musela odsťahovať, lebo ju odporca slovne napádal, keď mu oznámila, že je tehotná a stále ju z bytu slovne vyhazoval. V prvom trimestri mala problémy s krvácaním, brala lieky na udržanie plodu a potrebovala kľud, ktorý u odporcu nemala. Po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti si zobrala len posteľ, kreslo, komodu, skrinku, svoje osobné veci a maličkosti, ktoré boli jej. Odporca jej dovolil vybrať peniaze na sťahovanie a nový nábytok a takisto vybrala preplatok za nájom a za časť týchto peňazí kúpila koberec a zbytok peňazí použila pre bábätko. Uviedla, že nežiadala od odporcu zaplatať nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Pre nedostatok financií si musí požičiavať mesačne asi 200 € na pokrytie svojich potrieb spravidla od matky. Matke navrhovateľka dávala sumu 150 € len do júla 2012, kým u nej bývala.

Navrhovateľka svoje predchádzajúce výpovede v doplnenom dokazovaní doplnila tým, že počas manželstva si mohli kúpiť na čo mali chuť. Tiež oblečenie si kupovali značkové, chodili na dovolenky a k sviatkom si darovali hodnotné dary, ako napr. navrhovateľka darovala odporcovi k narodeninám pilotovanie lietadla a on jej daroval náušnice za 300 €. Potvrdila, že vybrala preplatok na nájomnom vo výške 240 € predtým, než sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a tiež vybrala peniaze z účtu odporcu, avšak s jeho súhlasom vo výške 450 € a 70 € na drobnosti.

Podľa potvrdenia Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica, a.s. zo dňa 26.2.2015 bol priemerný čistý mesačný príjem odporcu za obdobie od februára 2014 do januára 2015 vo výške 2 130,69 €.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 10C/32/2014 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 31.3.2015 bolo rozvedené manželstvo navrhovateľky a odporcu. Mal. X. bola zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcovi bola určená povinnosť platiť výživné na mal. X. vo výške 150 € mesačne. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.5.2015. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 16.3.2015 z pripojeného spisu súd zistil, že navrhovateľke bolo za mesiac január 2015 vyplatené materské vo výške 507 € a za mesiac február 2015 vo výške 458 €. Výpoveďou navrhovateľky mal súd za preukázané, že v rozhodnom období poberala sociálne dávky v mesiaci júl a august 2014 vo výške 429 € mesačne a túto sumu poberala až do 15.12.2014 kedy nastúpila na materskú dovolenku, počas ktorej poberala materský príspevok vo výške 458 € až 507 € rôzne podľa jednotlivých mesiacov. Od augusta 2015 začala poberať rodičovský príspevok vo výške 223 € mesačne.

Z pripojeného spisu OS Senica sp.zn. 5C/377/2015 súd zistil, že podľa rozsudku zo dňa 1.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.1.2016, je odporca povinný okrem maloletej dcéry X. (určené výživné vo výške 150 € mesačne v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností) platiť

aj príspevok na výživu rozvedenej manželky, t.j. navrhovateľky v sume 100 € mesačne s účinnosťou od 13.8.2015, čím vznikol odporcovi nedoplatok na zročnom príspevku na výživu navrhovateľky v sume 361,94 € a tento nedoplatok bol odporca zaviazaný navrhovateľke zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Pri určovaní príspevku na výživu rozvedenej manželky súd vychádzal z čistého zárobku odporcu v sume 2.187,33 € mesačne.

Podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákona o rodine), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 77 ods. 1, prvá a druhá veta Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten záver, že návrhu navrhovateľky je potrebné sčasti vyhovieť a priznať mu čiastočný úspech. V čase podania návrhu bola navrhovateľka práceneschopná v dôsledku tehotenstva. Počas tohto obdobia poberala nemocenské dávky. Za mesiac jún 2014 boli navrhovateľke vyplatené dávky vo výške 221,50 € a v mesiacoch júl a august 2014 dávky vo výške 429,- € mesačne. Neskôr navrhovateľka nastúpila na materskú dovolenku. Za mesiac január 2015 bolo navrhovateľke vyplatené materské vo výške 507,- € a za mesiac február 2015 vo výške 458,- €. V čase, kedy bola navrhovateľka práceneschopná bol jej celkový príjem od septembra 2013 do augusta 2014 priemerne vo výške 415,98 € mesačne a navrhovateľka uviedla príjem v zamestnaní vo výške asi 540,- € v čistom. Je nepochybné, že odporca má vyšší príjem ako navrhovateľka, keďže jeho priemerný čistý mesačný príjem v rozhodnom období 2015 bol vo výške 2 130,69 €. Príjem navrhovateľky sa v čase podania návrhu radikálnym spôsobom oproti jej zárobku neznížil, pretože v júli 2014 poberala sociálne dávky vo výške 429 € až do decembra 2014, následne poberala materský príspevok vo výške 458 € až 507 € mesačne a rodičovský príspevok v nižšej sume, t.j. sume 223 € mesačne začala poberať až po právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva. V tomto období sa jej však zvýšili výdavky v súvislosti s tehotenstvom a takisto v súvislosti s tým, že navrhovateľka sa od odporcu odsťahovala, keďže dovtedy neplatila žiadne náklady na domácnosť. Odporca uviedol, že počas spoločného života sa náklady na spoločnú domácnosť hradili z 90 % z jeho účtu. Navrhovateľka v konaní túto skutočnosť nepoprela. Súd pri rozhodovaní o výške výživného pre navrhovateľku je povinný podľa Zákona o rodine prihliadať aj na starostlivosť o domácnosť. Navrhovateľka v čase odsťahovania sa od odporcu vybrala z účtu odporcu peniaze na nákup nového nábytku a sťahovanie a takisto, výlučne pre seba, vybrala peniaze, ktoré predstavovali preplatok na nájomnom spolu v sume 760 € (240 € + 450 € + 70 €), čiže k jej príjmu v období od 2.7.2014 do 5.5.2015, t.j. 10 mesiacov, dá sa povedať, že mesačne pribudla suma 76 € (760 € deleno 10 mesiacov). Odporca naďalej splácal splátky za kartu navrhovateľky mesačne vo výške 50 - 80 € a uhradil jej takisto školné za vysokoškolské štúdium 300 €, čo súd považoval za preukázané, pretože tieto tvrdenia odporcu navrhovateľka v konaní nepoprela. Ak teda od preukázaného príjmu odporcu 2130,69 € mesačne v čistom sa odpočítajú jeho výdavky 1571,65 €, zostáva odporcovi suma 559,04 € mesačne, z ktorej však už v súčasnosti je nutné odrátať ešte príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 100 € mesačne, výživné na dieťa 150 € mesačne a ak odporca zaplatí navrhovateľke ešte výživné manželky spolu v sume 200 € (100 € je povinný už platiť podľa právoplatného výroku predchádzajúceho rozsudku zo dňa 16.6.2015, č.k. 7C/129/2014-59), bude životná úroveň účastníkov rovnaká, pretože navrhovateľke k jej príjmu pribudne titulom výživného manželky suma 200 €, ktorá vyrovná sumu, ktorú si podľa tvrdenia navrhovateľky táto musela požičovať, aby pokryla svoje mesačné výdavky v sume 748,45 €. Súd vzhľadom na vyššie uvedené, považuje výživné určené týmto rozsudkom vo výške 100,- € mesačne za primerané a vyrovnávajúce životnú úroveň účastníkov v rozhodnom čase od 2.7.2014 do 5.5.2015. Zhrnutím doteraz uvedeného súd teda prihliadol najmä na to, že odporca znášal takmer výlučne náklady na spoločnú domácnosť, prispieval navrhovateľke na jej náklady spojené so štúdiom a takisto navrhovateľka použila spoločné peniaze na zakúpenie nového nábytku, keď sa odsťahovala a vybrala peniaze, ktoré predstavovali preplatok na nájomnom. Súd priznal navrhovateľke

výživné od 2.7.2014, teda odo dňa začatia súdneho konania v súlade s § 77 ods. 1 Zákona o rodine do 5.5.2015, teda do dňa kedy rozhodnutie, ktorým bolo manželstvo rozvedené nadobudlo právoplatnosť, keďže predmetom konania je výživné pre manželku. Vo zvyšnom rozsahu návrh navrhovateľky zamietol, pretože ho považuje za neprimeraný a neodôvodnený. Vzhľadom na túto skutočnosť odporcovi vznikol na zročnom výživnom za čas od 2.7.2014 do 5.5.2015 týmto rozsudkom nedoplatok v sume 1012,90 € (júl 2014 - 96,77 €, august 2014 až apríl 2015 po 100 € mesačne, máj 2015 - 16,13 €), ktorý súd povolil odporcovi uhradiť do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, od poplatku sú oslobodení: navrhovateľ v konaní o určenie výživného, v konaní o jeho zvýšení, ako aj v konaní o uplatnení práva na zaplatenie úrokov z omeškania s plnením výživného a v konaní o uznanie alebo vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia o výživnom.

Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvoze manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka bola podľa § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov oslobodená od súdneho poplatku, tak súd, berúc do úvahy skutočnosť, že predchádzajúci rozsudok v tejto veci bol v časti o trovách konania včítane závislého výroku o poplatkovej povinnosti odporcu zrušený odvolacím súdom, povinnosť zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania celkom v sume 144 € uložil odporcovi podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, keďže odporca nebol od súdneho poplatku oslobodený a navrhovateľka bola v konaní sčasti úspešná. Výška súdneho poplatku pri určení výživného medzi manželmi predstavuje 2 % z ceny predmetu, teda z trojnásobku ročného plnenia (200 € krát 36 mesiacov a z toho 2%-tá). O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže každý z účastníkov bol úspešný len sčasti. Navrhovateľka žiadala určiť výživné vo výške 500,- € mesačne, bola úspešná v rozsahu výživného celkom vo výške 200 € mesačne od 2.7.2014 do 5.5.2015 a vo zvyšnom rozsahu, v ktorom bol návrh zamietnutý, bol úspešný odporca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).